

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΕΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίᾳ » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

Γ. ΚΥΤΡΙΑΚΗΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει τὸν στίχον λεπτὰ 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ. κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ὁ πόλεμος ἄρχεται, ἢ δὲ Ἑλλάς ὑπνώττει.

Ἔως πρὸ μικροῦ πάντες ἐμειφόμεθα τῶν Κυβερνώντων καὶ Κυβερνησάντων τὴν Ἑλλάδα ἀνδρῶν, ὅτι κατέλιπον τὴν Ἑλλάδα ἀπαράσκευον, καὶ οὐδεὶς ἀντέλεγεν μηδ' αὐτοὶ καθ' ὧν ἐπερρίπτετο ἡ εὐθύνη τῆς ἀσυνταξίας τοῦ ἔθνους. Περὶ δὲ τὰς φθινοπωρινὰς τροπὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους ἡ Ἑλλάς ἀπὸ ἄκρου ἕως ἄκρου ἐπατάγησε πάταγον θούρειον, ἀπὸ τῆς Πνυκὸς τὸ σύνθημα λαβοῦσα, δῆμοι δὲ καὶ ἐπαρχίαι ἐφιλοτιμοῦντο νὰ δημοσιεύσωσι τὰ ἀρειμάνεια ψηφίσματά των, ἅτινα ἐξέδωκαν ἐν κοιναῖς τῶν ἐλευθέρων Ἑλλήνων συνελεύσεσι καὶ τῇ Κυβερνήσει διέπεμπον κατάπλευρα πατριωτισμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως. Ἡ Εὐρώπη δὲ ἐπίστευσεν ὅτι οἷστρος πολεμικὸς κατέσχε τὴν ὑπνώτουςαν Ἑλλάδα καὶ ὄργανός ἐκατάσχετος εἰς παράτολμα καὶ κινδυνώδη νὰ τὴν ἐξωθήσῃ ἐμὲλλε διαβήματα.

Οἰκτρὰ ἀπάτη! Ἡ Ἑλλάς ὑπνώττει καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, ἐκτὸς ὀλίγων ἐντίμων ἐξαιρέσεων, ἀναίσθητα θεῶνται τὴν περὶ ἡμᾶς ἐγειρομένην θυέλλαν! Ὅθ' ἀδικησώμεν ἀνέκραξαν ὄλοι τὰ καταπατούμενα δίκαια ἡμῶν μετὰ πάσης θυσίας, ὅθ' ἀδείξωμεν εἶπομεν τότε εἰς τὴν Οἰκουμένην ὅλην ὅτι ζῶμεν καὶ ὅτι δὲν διανοοῦμεθα νὰ φανῶμεν κατώτεροι τῶν πατέρων ἡμῶν. Ἡ φωνὴ ἡμῶν ἐκείνη ἦτο φωνὴ λαοῦ φρυάττοντος μέχρι λόγων, τὰ δὲ πράγματα ἀπέδειξαν ὅτι οὔτε θέλησιν ἔχομεν, οὔτε φιλοτιμίαν, οὔτε φιλοπατρίαν, ἀλλ' ὅτι τὰ πάντα ἦσαν ἀπομιμήσεις τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου γενομένων καὶ οὐδὲν πλέον.

Ἔως τοῦ παρελθόντος Ὀκτωβρίου ἔνοχοι τῆς ἀσυνταξίας τοῦ ἔθνους ἦσαν οἱ μέχρις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς κυβερνήσαντες τὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ δὲ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συνένοχον κατέστη καὶ αὐτὸ τὸ ἔθνος. Ἔως ἐκείνης τῆς ἐποχῆς ἕκαστος ἐδύνατο δικαίως νὰ αἰτιάται τοὺς ὑπουργοὺς τῆς Ἑλλάδος, ἀφ' ἧς ὅμως οὗτοι συγκατέστησαν τὸ νο-

μοθετικὸν σῶμα ἐψήφισαν τοὺς νόμους τοὺς ἀφορῶντας εἰς τὴν προκαταρκτικὴν τοῦ ἔθνους παρασκευὴν, ἔκτοτε καὶ ἀπηλλάγησαν τῆς εὐθύνης ταύτης. Τὴν δὲ περαιτέρω εὐθύνην μέλλει νὰ φέρῃ αὐτὸ τὸ ἔθνος, ὅπερ ἐν ἀμεριμονομήνῃ διάγει καὶ οὐδεμίαν λαμβάνει πρόνοιαν ὅπως ἐνισχύσῃ τοὺς ἄρχοντας εἰς τὴν πραγματοποιήσιν τῶν ἐθνικῶν πόθων, καὶ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ,

Ψηφίζεται ὁ νόμος περὶ γενικῆς στρατολογίας, καὶ τὸ ἔθνος γογγύζει διὰ τὸν βαρὺν τοῦ αἵματος φόρον. Ψηφίζεται ὁ νόμος ὁ καταργῶν τὴν ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ στρατοῦ ἀντικατάστασιν καὶ οἱ Ἑλλῆνες ἀγανακτοῦσι. Ψηφίζεται ὁ νόμος περὶ σχηματισμοῦ ἐκτάκτου ἐφεδρείας καὶ οἱ Ἑλληνες εὐχονται νὰ μὴ φθάσῃ νὰ ἔλθῃ εἰς πέρας. Καὶ ὅταν τοιαῦτα εὐχωνται τότε πρὸς τί νὰ φέρωσι τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλλήνος; Ἀλλὰ ταῦτα ἀνεκτὰ δύναται τις νὰ ἀποκαλέσῃ, ἐφ' ὅσον εἰθίεθμεν ἀπὸ πολλοῦ νὰ ἀποφεύγωμεν τὰς στρατιωτικὰς υποχρεώσεις διὰ τῶν ὀθνείων καὶ καταστρεπτικῶν στρατιωτικῶν νόμων, οἵτινες εἰσῆχθησαν ἐν χώρᾳ πατριῶν ἔθνος ἐχούσῃ πάντα Ἑλληνα εἶναι καὶ στρατιώτην. Τίς ὅμως θὰ πιστεύσῃ ὅτι ἡ Ἑλλάς, ἀνάγκην χρημάτων λαβοῦσα ὅπως προπαρασκευάσῃ μικράς τινὰς δυνάμεις καὶ προμηθευθῇ ἀτελεῖς τινα ἐφοπλισμὸν, καὶ πρὸς τοῦτο ψηφίσασα δάνειον δέκα ἑκατομμυρίων φράγκων, δὲν ἠδυνήθη μετὰ παρέλευσιν τριῶν μηνῶν οὐδὲ διὰ τὸ δέκατον τοῦ ποσοῦ τούτου νὰ εὐρῇ μετόχους ἐν Ἑλλάδι; Εἶναι, ἔλεγον οἱ κερδοσκόποι, τὸ δάνειον τοῦτο ἀνωφελὲς ὡς δίδον τόκον 7 ταῖς 0/0. Ὅποια φιλοπατρία! Ἡλικὴ αὐταπαρνήσις! Ἔστω, εἶπεν ἡ Βουλὴ, ἄς ἀυξήσωμεν τὸν τόκον, ἄς παράσχωμεν προνόμια πλείοτερα τοῖς μετόχοις. Ἀλλὰ τί τὸ μετὰ τοῦτο; Ὅσοι ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἠσθάνθησαν ἐρύθημα αἰδοῦς διὰ τὴν τοκογλύφον ταύτην πρόθεσιν τῶν ἐγένοντο μέτοχοι τοῦ δανείου, καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ ἐκαλύφθη ἤδη· τὸ ἕτερον ὅμως ἡμισυ μένει ἀδιάθετον, τῶν κερδοσκόπων διαδιδόντων ὅτι αἱ περιστοιχοῦσαι τῆς

Πατρίδα ἀνάγκαι, ὁ ἀπειλῶν τὴν Ἀνατολὴν πόλεμος
θὰ ἀναγκάσῃ τὴν Βουλὴν ν' αὐξήσῃ ἐτι τὸν τόκον.

Αἰδῶς, αἰδῶς Ἕλληνες τοκογλύφοι, Ἕλληνες
ἀσύνετοι. Ἡ πατρίς τὸν ἔσχατον διατρέχει τοῦ
ἀνδραποδισμοῦ ὄλεθρον καὶ οἱ δοῦλοι ἀδελφοὶ ἡμῶν
πρὸς ἡμᾶς ἀτανίζουσι, ἡμεῖς δὲ ἀπαθῶς πρὸς ὅλα
διακείμενοι πολυπραγμονοῦμεν περὶ τόκων καὶ συ-
ζητοῦμεν περὶ μελλουσῶν ὠφελειῶν. Ἡ Ἑρμού-
πολις, ἢ ἄλλοτε τόσῳ θαυσιλῶς εἰς τὰς ἀνάγκας
τῆς Πατρίδος συντρέχουσα, οὐδὲ μίαν μετοχὴν ἐτι
ἔλαβεν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ δανείου. Οἱ Ἑρμούπολιται,
οἱ τόσον πομπωδῶς διακηρύξαντες ὅτι εἶναι πρόθυ-
μοι νὰ ὑποστῶσι πᾶσαν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν παρασκευῶν, οὐ μόνον εἰς
οὐδεμίαν θυσίαν νὰ ὑποβληθῶσι διανοοῦνται, ἀλλ'
οὐδὲ μίαν μετοχὴν ἐκ τοῦ δανείου τούτου ἕως τὸρα
ἔλαβον.

Ὅτε πρὸ ὀκτώ ἡμερῶν ἐπανηγυρίζομεν τόσῳ
πομπωδῶς τὴν ἐθνικὴν ἑορτὴν τῆς 25 Μαρτίου, ὁ
ἀξιότιμος Νομάρχης Κυκλάδων, καθ' ἣν ὥραν
προσεφώνει ἐν τῷ δημοαρχικῷ καταστήματι τοῖς
δημοτικοῖς ἀρχουσι τὰ συνήθη ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ ταύτῃ
ἑορτῇ, λόγους πατριωτικοὺς ἀπέτεινε τοῖς παριστα-
μένοις, καὶ πολλὰ εἶπε δημοσίᾳ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους, ἀ-
ναμνήσας αὐτοῖς ὅτι πρέπει νὰ δειχθῶσι συνεπεῖς
πρὸς ὅσα πομπωδῶς ἐν μέσῃ τῇ πλατεῖᾳ τῆς πόλεως
ἀρχοντες καὶ ἰδιῶται διεκήρυξαν, ἐπηγγείλαντο καὶ
ἐψήφισαν, καὶ προέτρεψεν αὐτοὺς νὰ μεθεξῶσι τοῦ
δανείου τῶν δέκα τούτων ἑκατομμυρίων. Τοῦ λόγου
ἐκείνου τοῦ κ. Νομάρχου, ἐντραπέντες τὸ ἀξίωμα
τῶν δημοτικῶν ἡμῶν ἀρχόντων πρὸς δὲ τὴν καλὴν
φῆμιν τῆς φιλοπατρίας τῆς πόλεως ἡμῶν αἰδοῦμε-
νοι δὲν ἠθελήσαμεν νὰ κάμωμεν μνείαν, ἵνα μὴ φανῇ
ὅτι οἱ ἡμέτεροι συμπαλῆται εἶχον ἀνάγκην παροτρύν-
σεως νὰ συντελέσωσιν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς πα-
τρίδος. Ἐπιστεῦσαμεν δὲ ὅτι ἕως τὸρα ἑκατὸν
περίπου χιλιάδες δραχμῶν θὰ ἦσαν κατατεθειμένα
ὑπὲρ τοῦ δανείου τούτου ἐκ μέρους τῶν εὐπόρων
συμπολιτῶν μας, ἦτοι τόσου ποσοῦ, ὅσου μέχρι
τουτοῦ ἐγένοντο μέτοχοι οἱ ἐν Πειραιεῖ. Ἀλλ' ὅποια
ἐκπληξίς, ἵνα μὴ εἴπωμεν αἰσχύνῃ, κατέλαβεν
ἡμᾶς ὅτε χθὲς ἐξετάσαντες ἐμάθομεν ὅτι ἐκτός τοῦ
παρ' ἡμῖν λοχαγοῦ τοῦ μηχανικοῦ κ. Ροῖζου, οὐδεὶς
ἄλλος μετέσχε τοῦ δανείου τούτου;

Εὐρισκόμεθα λοιπὸν εἰς τὰς παραμονὰς σοβαρῶν
γεγονότων, καὶ ἢ ἐλευθέρα Ἑλλάς θὰ ζητηθῇ
αὐριοῦ νὰ μετᾶσχη τῶν κατὰ τὴν Ἀνατολὴν κινδύ-
νων ἵνα δοθῇ αὐτῇ καὶ δικαίωμα πρὸς τὴν ἐκ τοῦ
πολέμου τούτου λείαν, καὶ ἐν τούτοις βαρούρειον
εὐδομεν, καὶ τὰ βαλάντια συνεχόμεν, καὶ τὰ ὦτα
βύομεν πρὸς τὴν φωνὴν καὶ τὰς ἀνάγκας τῆς Πα-
τρίδος. Ὅταν δὲ ἡμεῖς οὕτως ἀδιαφόρως διακείμε-
θα, τότε μὲ ποῖον θάρρος οἱ δοῦλοι ἀδελφοὶ ἡμῶν
θὰ ἀντιταχθῶσι πρὸς τὰ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν δεινά
καὶ θὰ ἀναλάβωσι τὸν μέγαν καὶ ἱερὸν ὑπὲρ τῶν
ἀμφισβητούμενων δικαίων τῶν ἀγῶνα; Ὅταν
ἡμεῖς ἐμπορευώμεθα καὶ ἐκμεταλλευώμεθα μὲ τοι-

αὐτὴν αἰσχροκέρδειαν τὰς ἀνάγκας τῆς Πατρίδος,
τότε μὲ ποῖαν ἐλπίδα ἢ μὲ ποῖαν προθυμίαν θὰ
προστεθῶσιν ἡμῖν οἱ φιλέλληνες ἐκεῖνοι, οἱ εὐχό-
μενοι νὰ ἴδωσι τὴν μικρὰν Ἑλλάδα ἐνδοξον καὶ
μεγάλην, ἐριστεύουσαν καὶ ἀνδραγαθοῦσαν ἐν τού-
τῳ τῷ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν αἱματώδει ἀγῶνι;
Ἑρμούπολιται, οἱ πλεῖστοι καταγόμεθα ἐκ πατρι-
δῶν δουλευουσῶν ἔτι τοῖς τυράννοις, καὶ παρὰ πάν-
τας τοὺς ἄλλους Ἕλληνας καθῆκον ἔχομεν νὰ ὑπο-
στῶμεν μείζονας θυσίας. Ἐὰν δειχθῶμεν ἀφιλό-
τιμοι, αἱ πατρίδες ἡμῶν θ' ἀλλάξωσι κατακτητὰς
καὶ σὺν τῇ ἀλλαγῇ ταύτῃ θ' ἀποβάλωσι καὶ τοῦ
Ἑλληνισμοῦ τ' ὄνομα, ὅπερ αἰῶνων δουλεία νὰ
ἐξαλείψῃ δὲν ἠδυνήθη. Συμπολιται, ἄς παύσωμεν
ἀμβλυωποῦντες πρὸς τὴν ἐπικειμένην ἡμῖν συμφο-
ρὰν, διότι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα ν' ἀπολέσωμεν τὰ πάντα,
βιαίως, ἀφοῦ δὲν θέλωμεν νὰ θυσιάσωμεν ἤδη
πολλοστῆμόριον τῶν ὧν ἔχομεν ἐκουσίως. Ἐντρα-
πῶμεν ἑαυτοὺς, τὴν Πατρίδα καὶ τοὺς πατέρας ἡ-
μῶν καὶ γενώμεθα προμηθεῖς, διότι ὁ καιρὸς ἐπέγει,
ἐγγὺς δὲ ἐστὶν ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐκόντες ἄκοντες θὰ
παρασυρθῶμεν εἰς φοβερὸν ἀγῶνα, ἀγῶνα τὸν
ὁποῖον ὀλόκληρος ἡ Εὐρώπη δὲν ἠδυνήθη ν' ἀπο-
σοβήσῃ. Ὅταν δὲ ἡ φοβερά καὶ ἀπειλητικὴ ἐκείνη
ἀνατείλῃ ἡμέρα, πῶς ἄλλως θὰ δυνηθῶμεν νὰ δια-
φυλάξωμεν τὰ ἀγαθὰ τὰ ὅποια ἔχομεν παρὰ διὰ
μεγάλων θυσιῶν, εἰς τὰς ὁποίας ἀπὸ τοῦδε πρέπει
νὰ ἐθισθῶμεν; Γρηγορεῖτε λοιπὸν ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα
κινδύνων.

Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πανόπης».

Ἐν ΗΡΑΚΛΕΙΩ Κρήτης τῇ 4 Ἀπριλίου 1877.

Ἡ θρασύτης τοῦ πρὸ μνηδὸς ἀφιχθέντος ἐνταῦθα στρατιω-
τικοῦ ἀποσπάσματος ὑπερέβη πᾶν ὄριον. Καθ' ἐκάστην σχε-
δὸν λαμβάνουσι χώραν διαπληκτισμοὶ μεταξὺ τῶν στρατιω-
τῶν καὶ τῶν κατοίκων ἐνταῦθα ὀθωμανῶν τε καὶ χριστιανῶν,
τῶν στρατιωτῶν μηδεμίαν ἐξαιρέσιν ποιούντων. Εἰς πλείστα
τοιαῦτα θεάματα ἐντυχόντες ὠκτεῖραμεν τὴν κατάστασιν
ταύτην τοῦ αὐτοκρ. στρατοῦ, προορισθέντος σπουδαῖα νὰ
ἐπιτελέσῃ καθήκοντα. Τὴν ἡμέραν τῆς λαμπροφύρου τοῦ
Χριστοῦ Ἀναστάσεως ὁμᾶς στρατιωτῶν ἐκ πεντήκοντα
περίπου συγκεκλιμένη εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατὰ τὴν ἀγορὰν
«Πλατεῖᾳ Στράτα» καφφενεῖον τοῦ Γ. Μιγάδου, ἐν ᾧ ὡς ἐκ
τῆς ἑορτῆς πολλοὶ παρεκάθητο χριστιανοὶ, καὶ ἀνευ τῆς
ἐλαχίστης αἰτίας εἰς τῶν στρατιωτῶν τούτων ἐπετέθη κατὰ
τοῦ καφφεπώλου, μεθ' ὃ συνεβῆ σκηνὴ ὅσω τραγικὴ τόσῳ
καὶ κωμικὴ. Οἱ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο εὐρεθέντες χριστιανοὶ
συνεπλάκησαν μετὰ τῶν στρατιωτῶν, αὐτοὶ δεινῶς φέροντας
τοὺς ὑποίους ἔλαβον ραβδισμοὺς, ἐξεδίωξαν τοῦ καφφενεῖου.
Τὴν ἐπαύριον δὲ δεκάς ἰδίων πορευθέντες εἰς τὸν λιμένα
εἰσώρμησαν εἰς τὸ παρὰ τὴν προικυαίαν ἐλλιμενισμένον ἀγγ-
λικὸν βρίκιον «Kate Anne», καὶ μολοντί οἱ ἐν αὐτῷ
εὐρεθέντες τρεῖς ναῦται ὕψωσαν τὴν ἀγγλικὴν σημαίαν, οἱ
φύλακες τοῦ Κράτους καὶ τῶν πολιτῶν ἤρξαντο κακοποιού-
ντες τοὺς ἀτυχεῖς ναῦτας, οἱ τινες ἐὰν ἐγκαίρως δὲν ἀνερριχῶντο
ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν δὲν θὰ ὑπερῆρχον πλέον ἐν τῇ ζωῇ. Τὴν ἐξέ-
βρισιν ταύτην τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐθνικότητος αὐτοῦ ὁ πλοῖ-
αρχος πληροφορηθεὶς, ἔσπευσε τοῦ ἀγγλοῦ πράκτορος ἐνταῦθα
ἀποδημοῦντος, νὰ διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς εἰς τὸν ἐν Χανίοις

Ἄγγλον Πρόξενον τὰ κατὰ τὴν σκηνὴν ταύτην. Τοιαῦτα τῶν στρατιωτῶν ἄθλα πλεῖστ' ὄσα δύναμαι νὰ ἀφηγηθῶ, ἅτινα συντομίας ἐνεκεν παραλείπω, εὐελπιστῶν ὅτι ἐκ τῶν προρρηθέντων ὀλίγων πᾶς τις ἐχέφρων εὐχερῶς δύναται νὰ νοήσῃ τὴν θέσιν ἡμῶν.

Ἐτοιχοκολλήθησαν ἤδη ἀπὸ τῆς παρελθ. Παρασκευῆς οἱ ἐκλογικοὶ κατάλογοι, τὴν ἐβδομάδα δὲ ταύτην πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσι τὰ μέλη τοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς καὶ οἱ εἰς τὴν Συνέλευσιν ἀποσταλησόμενοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἡμετέρου τμήματος. Ἐκ τῶν ἐπαρχίων λίαν δυσαρέστους ἐλάβομεν εἰδήσεις ἀφ' ὧν τὰς ἐκλογάς. Κατ' αὐτὰς ἐν μὲν τῇ ἐπαρχίᾳ Μαλεβουζίου ἐπροεβήθη μὲν εἰς, ἐτραυματίσθησαν δὲ καιρῶς δύο, ἅπαντες χριστιανοὶ πρόκριτοι, ἐν δὲ τῇ ἐπαρχίᾳ Μονοφατῆου ἐπληρώθησαν ὑπὲρ τοὺς δέκα ὀθωμανοί. Αἱ ἐπιθέσεις αὗται προμηνύουσιν ἡμῖν ὅτι καὶ ἐνταῦθα θελουσιν ἐπαναληφθῆ κατὰ τὰς ἐκλογάς, ἐφ' ᾧ ἐκ τῶν προτέρων κατακρίνοντες τὰ τοιαῦτα ὡς ὄλως ἀπαδόντα εἰς τὸν προορισμὸν παντὸς ἐλευθέρου πολίτου, ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν, ὅπως μὴ ἴδωμεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν σεμνυνομένη ἐπὶ πολιτισμῶ, τὴν διάπραξιν τοιούτων κακουργημάτων συνεχῶν μόνον εἰς λαοὺς χαρακτῆρος ἀελευθέρου.

Τὰ μέλη τῆς χριστ. Δημογεροντίας κ. Χριστ. Ἀργυράκης καὶ Ἐμμ. Ξανθοῦ διδης παρητήθησαν ἀπὸ τῆς παρελθ. ἐβδομάδος ὅπως ἐκτεθῶσιν εἰς τὰς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Περὶ τῶν δύο τούτων ἀληθῶς πατριωτῶν καὶ ἰδίᾳ περὶ τοῦ κ. Χριστ. Ἀργυράκη, οὐτινος ἡ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος διαγωγή ὡς βουλευτοῦ τοῦ ἡμετέρου τμήματος ἀξίως ἐξετιμῆθη ὑπὸ τε τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ καὶ παντὸς φιλέλληνας, ἐπιφυλασσόμεθα προσεχῶς νὰ γράψωμεν τὰ δέοντα. Σ...

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Ἀσμένως σπεύδοντες μεταδίδομεν σήμερον πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν ἐν Μήλῳ ἄρτι ἀνευρεθεισῶν ἀρχαιοτήτων, ἃς ἐλάβομεν διὰ τοῦ σήμερον καταπλεύσαντος ἐκεῖθεν πλοίου, οὐχὶ ὅπως συμπληρώσωμεν τὴν ἀπὸ 31 λήξαντος ἔκθεσιν ἡμῶν, ἀλλ' ὅπως διατηρῶμεν ἐνημέρους τοὺς φιλαρχαίους. Ὅτι ὑπνητιτόμεθα προχθές, αὐτὸ τοῦτο καὶ συνέβη. Ὁ κ. Γ. Νουστράκης ἐξακολουθῶν τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ του ἀνέσυρε καὶ ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ ὕδατος τὰ ἀνευρεθέντα ἀγάλματα, συνεπλήρωσε κατὰ μέγα μέρος τὸν ἥρακλειον ἐκεῖνον ἀνδριάντα, ὅστις ἐκ τῆς ἀνακαλυφθείσης ἐπιγραφῆς ἐπὶ τοῦ βᾶθρου ἐνὸς τῶν ἀγαλμάτων ἐφάνη τέλος ὅτι εἶναι ὁ Ποντομέδων Ποσειδῶν.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῶν τριῶν ἀγαλμάτων, ἅτινα τὸ πρῶτον ἀνεφάνησαν, καὶ τὰ ὁποῖα καὶ ἐγὼ εἶδον ἐν τῷ ὕδατι, ἀνευρέθη καὶ ἐξήχθη καὶ τέταρτον, γυναικεῖον, μικροῦ μεγέθους, καλῆς τέχνης (καθὰ γράζουσιν ἐκεῖθεν) ἐκ μαρμάρου λευκοῦ καὶ οἰοῖται διαφανοῦς, ἀνευ κεφαλῆς, ἀκέραιον δὲ κατὰ τὰ λοιπά· καὶ διὰ μὲν τῆς δεξιᾶς χειρὸς καλύπτει τὸν δεξιὸν μαστὸν, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἔχει πρὸς τὸ ἀριστερὸν, ἔνθα παρίσταται ὠραῖον κοράσιον, ἐπιμελέστατα κεκοσμημένον, καὶ κρατοῦν μῆλον (:) ἐν τῇ χειρὶ· ἡ δὲ κεφαλὴ τοῦ ἀγάλματος μετὰ τοῦ τραχήλου ἐμπεριείχεται ἐντὸς κοιλώματος κατεσκευασμένου πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ κορμοῦ. Ἔχει δὲ ὕψος ἀπὸ τῶν κλειδῶν μέχρι τῆς βάσεως 1 μέτρον.

Ἐκτὸς δὲ τούτου ἀνεκαλύφθη καὶ ἄλλα πέμπτον ἀγαλμα ἀνδρὸς ἐφίππου, ὅπερ δὲν ἐξήχθη εἰσέτι ὀλόκληρον. Τὸ δὲ σπουδαιότατον πάντων ὅτι ἀνεκαλύφθη οἰκοδόμημα θολωτὸν, ἐν ᾧ τίς οἶδε τί θὰ ἐμπεριείχεται; Ἄπαντα δὲ τὰ ἀγάλματα ταῦτα εὐρέθησαν ἐπὶ Σερεῶ ἑδάφους καὶ ἐντὸς οἰκοδομήματος, καθὰ προσέθεμεν παρὰ τὸ ἀρχαῖον Νεώριον τῶν Μή-

λίων. Προϊούσης δὲ τῆς ἀνασκευῆς πιθανὸν νὰ ἐκχωσθῆ ἀκέραιος ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος, ἀλλὰ τὰ ἀναβλύζοντα ὕδατα καὶ τὸ ἀτελὲς καὶ ἀσκοπον τῆς μέχρι τοῦδε ἀσκαφῆς ἀναμφιβόλως θὰ βραδύνουσι τὴν ἐργασίαν· ὅθεν πεποιθήμεν ὅτι καιρὸς εἶναι ἤδη ἡ Ἀρχαιολογικὴ εἰσέτι νὰ λάβῃ τὴν δευτέραν πρόνοιαν διὰ τὰ περικτέρω, καὶ νὰ ἐπιληφθῆ τοῦ ἔργου δραστηρίως.

Τὸ ἐφ' ἡμῖν περιοριζόμεθα σήμερον εἰς τὴν σκιαγράφειαν τῶν πρώτων τριῶν ἀγαλμάτων, τῶν ἐξαχθέντων ἤδη, ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ Ποσειδῶνος.

Τοῦ ἀγάλματος τούτου ἀνευρέθη καὶ τὸ ἐλλείπον μέρος τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἀποτελοῦν μέρος τοῦ βραχίονος μετὰ τοῦ ἀντιβραχίου (πῆχους) μέχρι τῆς τοῦ καρποῦ ἀρθρώσεως, μετ' οὗ συνείχεται δι' ἡλίου ἡ μήπω ἀνευρεθείσα χεὶρ (φαλαγγί). Τὸ ἀνευρεθὲν τοῦτο μέρος συναπτόμενον εἰς τὴν δεξιάν χεῖρα παριστᾷ τὸν μὲν βραχίονα πρὸς τὰ ἔξω, τὸν δὲ πῆχυν πρὸς τὰ ἔνω.

Ἀνευρέθη δὲ καὶ τὸ ἕτερον μέρος τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος καὶ κάτω, περιβεβλημένον ὑπὸ πολυπτύχου χιτῶνος, συνεχοῦς τοῦ περὶ τὴν ὀσφύν τοῦ πρώτου τμήματος, μέχρι τοῦ μέσου τῶν κνημῶν τὸ δεξιὸν κάτω ἄκρον μέχρις ἀστραγάλων σωζόμενον τέταται πρὸς τὰ ἐμπρὸς (ὁ ποὺς ἀπεκέκοπτο), ἡ δὲ ἀριστερὰ κνήμη τέταται πρὸς τὰ ὀπίσω. Εἶναι δὲ καὶ αὕτη ἀποκεκομμένη ἄνω τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως. Οἱ πόδες στηρίζονται ἐπὶ συνεχοῦς βάσεως. Παρὰ δὲ τὴν δεξιάν κνήμην κεῖται Δελφίς ἀνεστραμμένος μετὰ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω, στηριζομένη ἐπὶ τῆς ρηθείσης βάσεως, τὸ δὲ λοιπὸν σῶμα πρὸς τὰ ἄνω διακρίνεται δὲ καλῶς οἱ ὀφθαλμοί, ῥίς, στόμα, πτέρυξ κτλ. τοῦ δελφίνου, οὗ ἡ οὐρὰ δὲν ἀνευρέθη εἰσέτι, προσαρμοζομένη δι' ἡλίου χαλκοῦ· ἐπίσης καταφαίνονται καὶ αἱ ὀπαι, ἔνθα προσιρμόζοντο τὰ λοιπὰ πτερυγία τοῦ δελφίνου.

— Ἔχει δὲ ὕψος τὸ κάτω τοῦτο τμήμα, 1,23. —

Ἀνευρέθη προσέτι καὶ ἐξήχθη τὸ δευτέρον ἀγαλμα, παριστῶν ἄνδρα, κολοβόν, οὐτινος λείπει ἡ κεφαλὴ, τὸ δεξιὸν ἄνω ἄκρον ἐκ τοῦ μέσου περίπου τοῦ βραχίονος, καὶ τοῦ δεξιοῦ κάτω ἄνω τῆς ποδοκνημικῆς ἀρθρώσεως. Τὸ ἀριστερὸν ἄνω ἄκρον καλύπτεται ὑπὸ χιτῶνος ἀπὸ τοῦ ὤμου κατερχομένου πρὸς τὰ ἀριστερὰ ἐν πτυχαῖς τεχνικαῖς καὶ καθικνουμένου μέχρι κνημῶν ὁ θώραξ μετὰ τοῦ ἐπιγαστρίου καὶ ἐτι ὀλίγον κάτω τῶν ὀμφραλοῦ ἐστὶ γυμνός, ὡς καὶ τὸ δεξιὸν ἄνω ἄκρον, νεῦον πρὸς τὰ κάτω, καὶ ἠρωτηριασμένον ἐκ τοῦ μέσου τοῦ βραχίονος. Ἡ κεκομμένη δεξιὰ κνήμη τούτου τέταται πρὸς τὰ ὀπίσω, τὸ δὲ ἀριστερὸν (κάτω ἄκρον) σῶον μετὰ τοῦ ὠρῆου ποδός, στηρίζεται ἐπὶ συνεχοῦς βάσεως· τὸ ὕψος τοῦ ἀγάλματος τούτου ἀπὸ τῶν κλειδῶν μέχρι τοῦ πέλματος τοῦ ἀριστεροῦ ποδός εἶναι 1,47· τὸ δὲ μεταξύ τῶν δύο ὠμοπλατῶν 0,50

Ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἀγάλματος τούτου εὐρηται ἐπιγραφὴ

Θ Β Ο Δ Ω Ρ Ι Δ Δ Σ Λ Α Ι Σ Τ Ρ Α
Τ Ω Π Ο Σ Ι Δ Α Ν Ι

Πολὺ λυποῦμαι ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης δὲν ἔλαβον τὸ ἐκτύπωμα τῶν γραμμάτων, ἐξ οὗ ἠδύνατό τις νὰ εἰκόσῃ τὴν ἐποχὴν τῆς τέχνης.

Τὸ δὲ τρίτον ἀγαλμα τὸ γυναικεῖον, τὸ ἐκ δύο τμημάτων συνιστάμενον, ἀνέσυραν μόλις τὴν 5 τοῦ μήτους, καθ' ἣν στιγμὴν ἀνεχώρει τὸ πλοῖον ἐκεῖθεν, ὥστε στεροῦμαι μέχρις ὥρας περιγραφῆς αὐτοῦ.

Τοιαῦτα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσόμενοι προσεχῶς νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ πάλιν ὅτι ἄξιον λόγου ἀνευρέθη.

Ἐν Ἐρμούπολει τῇ 6 Ἀπριλίῳ 1877.

Α. ΒΛΑΣΙΟΣ.

Μνημόσυνον.

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν τελεῖται ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μεταμορφώσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συμπολίτου ἡμῶν

ΣΤΑΥΡΟΙ ΧΡΥΣΟΙ.

Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι αὐτοῦ ὅπως παρευρεθῶσιν εἰς τοῦτο καὶ ἐνώσωσι τὰς εὐχὰς αὐτῶν μετὰ τῶν δεήσεων τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Κατὰ λάθος ἐγράφη εἰς τὸ παρελθὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας ὅτι ὁ ὑποπρόξενος Ἀιταλίας εἶναι ὁ πυροβολήσας τὸν συμπολίτην ἡμῶν κ. Εὐνογαλᾶν. Ὁ πυροβολήσας αὐτὸν καὶ καταγγελλεῖ, εἶναι ὁ ὑποπρόξενος Δαρδανελλίων. Διαβεβαίωμεν δὲ τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι τὸ διάφορον ἐκεῖνο ἐδόθη ἡμῖν παρὰ ξένου τῆς συντάξεως προσώπου.

— Προχθὲς ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἐρορευτικῶν ἐπιτροπῶν τῶν διαφόρων ἐκλογικῶν τμημάτων τῆς ἐπαρχίας μας.

— Ὡς ἠκούσαμεν, γράφει ἡ «Ἐφημερίς», τὰς δαπάνας τῆς κατασκευῆς δεξαμενῆς διὰ τὸ πολεμικὸν ναυτικὸν μέλλει ν' ἀναδεχθῆ ἡ ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ στόλου κεντρικὴ ἐπιτροπὴ διαθέτουσα περίπου 1,000,000 δραχμῶν.

— Εἰς Πειραιᾶ καταπλέουσι κατ' αὐτὰς πλοῖα πολεμικὰ διαφόρων δυνάμεων. Ἀγγέλλεται, ὅτι στόλοι ἀγγλικοί, γαλλικοί, αὐστριακοὶ καὶ ἰταλικοὶ θὰ καταβῶσιν εἰς τὴν Ἀνατολὴν ὅπως προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα τῶν ὑπὸ κῶνον αὐτῶν, ἐπειδὴ ὁ ὀρσοτουρκικὸς πόλεμος νομίζεται ἐπικείμενος καὶ ἀφευκτος.

— Διετάχθη ἡ Πάραλος νὰ ἀποπλεύσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ παραμείνῃ ἐκεῖ ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ ἡμετέρου πρέσβεως, ἀνακληθείσης τῆς Σαλαμίνιας.

— Γράφουσιν ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Τουρκίας, ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ κυβέρνησις προσεκάλεσεν εἰς τὰ ὄπλα καὶ τὴν τελευταίαν τάξιν τῆς ἐφεδρείας, τοὺς ἀπὸ τεσσαράκοντα ἕως ἐξήκοντα ἐτῶν ἄνδρας, τοὺς ὑποίους γυμνάζει εἰς τὴν χρῆσιν τῶν νέων ὀπλῶν. Καθ' ὅλας τὰς τουρκικὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία μεγάλη καὶ δραστηρία ἐργασία γίνεται πρὸς συνάθροισιν καὶ ἐξάσκησιν τῶν ἐφεδρῶν τῆς τελευταίας τάξεως καὶ τῶν ἐθελοντῶν. Ὁ φανατισμὸς τῶν μωαμεθανῶν ἐξήφθη, διότι θεωροῦσι τὸν παρόντα πόλεμον ὡς θρησκευτικόν, ἐπειδὴ τοιαύτας εἰς τὸν ὄχλον ἐμβάλλουσιν οἱ διαβλοσμένοι ἰδέας. Ἐκ τῶν περάτων δὲ τῆς Ἀσίας προσέρχονται μωαμεθανοὶ ἐθελονταὶ εἰς τὸν λεγόμενον ἱερόν πόλεμον καὶ προσφέρουσι χρήματα εἰς βοήθειαν τοῦ ἀγῶνος.

— Αἱ ἐφημερίδες τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρουσιν, ὅτι δραστηρίως ἐργάζεται ἡ τουρκικὴ κυβέρνησις ἀποστέλλουσα εἰς τὸν Δουναβὶν στρατὸν καὶ πολεμοφόδια. Ἐν Κωνσταντινουπόλει θεωρεῖται ὁ πόλεμος βεβαίωτος, οἱ δὲ Τούρκοι πιστεύουσιν, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀναβληθῆ. Ἡ κοινὴ γνώμη τῶν Τούρκων ἐκηρύχθη ὑπὲρ τοῦ πολέμου.

— Ἡ Αὐστρία, κατὰ τὸν «Φάρον τοῦ Βοσπόρου», ὅστις συνήθως ἔχει ἀκριβεῖς πληροφορίες, ἀπεφάσισε νὰ καταλάβῃ στρατιωτικῶς τὴν Βοσνίαν, ἅμα ἀρχίσωσιν αἱ μεταξὺ Πύλης καὶ Μαυροβουνίου ἐχθροπραξίαι. Ἡ ἀπόφασις αὕτη οὐδὲν ἔχει ἐχθρικὸν κατὰ τῆς Πύλης, ἀλλ' ὑπαγορεύεται μᾶλλον ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νὰ περιορίσῃ τὸν σλαβισμὸν ἅμα ὁ πόλεμος ἐκκραγῆ ἐπὶ τοῦ Δουναβέως.

— Ὁ ἡγεμὸν τοῦ Μαυροβουνίου διώρισε τέσσαρας στρατῶν ὡς ἀρχηγούς τῶν ἐν Βοσνίᾳ καὶ Ἑρζεγοβίνῃ ἐπαναστατικῶν σωμάτων, μετ' αὐτῶν δὲ θέλει συμπράττει καὶ ὁ Δεσπότης. Ἡ ἤττα τῆς Σερβίας καὶ ἡ εὐτυχὴς ἀντίστασις τοῦ Μαυροβουνίου ὑπὸ τὸν ἄξιον αὐτοῦ ἡγεμόνα μετίνεγκεν ἀπὸ τοῦ Μιλάνου εἰς τὸν Νικίταν τὴν ἀρχηγίαν τῶν Σλαβῶν τῆς Τουρκίας.

— Τὸ ἐπιτελεῖον τοῦ Μ. Δουκὸς τῆς Ῥωσσίας μετνήχθη τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωρᾶ ἀπὸ Κισνοβίου εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Προῦβου καὶ ἀποκατέστη ἐν τῇ ὥρειᾳ ἐπαύλει τοῦ ἑλληνοῦ Κατακάζη.

ΑΓΩΓΗ.

Ἰωάννου Ν. Ἰγγλέση, κατοικοῦ Ἀθηνῶν, Ἀδριανούλας Μ. Κωβαίου καὶ Μαριγῶς γήρας Α. Λαγκαδά, κατοικῶν Θήρας, τέκνων ἀπάντων καὶ κληρονόμων τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς των Νικολάου Γ. Ἰγγλέση, κατὰ

Ἰωάννου Δ. Σαρρῆ, κατ' ἰκίου Οἴας τῆς Θήρας καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς.

Ἐνώπιον τοῦ ἔμπορ. τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν.

Ὁ ἀντίδικος ἐδανείσθη παρὰ τοῦ ἀποβιώσαντος κοινοῦ πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Γ. Ἰγγλέση τὴν 17 Ἀπριλίου 1872 δραχμὰς ἐνεακοσίας ἐξήκοντα (960), δι' ἐμπορικὰς του ἐπιχειρήσεις, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐξέδοτο τὴν ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἀπόδειξιν του εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ βθέντος πατρὸς μας, ὑποσχεθείς τὴν πληρωμὴν τοῦ ποσοῦ τούτου μετὰ ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποδείξεως μετὰ τόκου μίαι ταῖς ἑκατὸν κατὰ μῆνα. Ἀπέναντι δὲ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν τόκων ἐμέτρησεν ὁ ἀντίδικος πρὸς τὸν ἀποβιώσαντα πατέρα μας, εἰς μετρητὰ δραχ. διακοσίας εἰκοσι τέσσαρας (224) καὶ εἰς ἄλλα ἤδη δραχμὰς πενήκοντα (50).

Ἐπειδὴ τὸ ὄλον τοῦ κεφαλαίου μετὰ τῶν τόκων ἀνέρχεται μέχρι σήμερον εἰς δραχμὰς χιλίας πεντακοσίας τριάκοντα μίαν, ἐξ ὧν ἀφαιρουμένων τῶν δραχμῶν διακοσίαις ἐβδομήκοντα τεσσάρων, ἃς ἐμέτρησεν εἰς τὸν πατέρα μας, μένει ὑπόλοιπον νὰ μᾶς ὀφείλῃ δραχμὰς χιλίας διακοσίας πενήκοντα ἑπτὰ (1257).

Ἐπειδὴ ὁ ἀντίδικος εἶναι ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ πρὸς ἡμᾶς ὡς μόνους κληρονόμους τοῦ ἀποβιώσαντος πατρὸς μας Νικολάου Γ. Ἰγγλέση μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας μέχρι ἐξοφλήσεως.

Ἐπειδὴ τὰς διαληρθείσας δραχμὰς ἐδανείσθη ὁ ἀντίδικος δι' ἐμπορικὰς του ἐπιχειρήσεις, καθὼ ἐμποροπλοίαρχος, εἶναι ἐπομένως ὑπόχρεως εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

Διὰ ταῦτα:

Καλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῆ ἔμπροσθέντων ἐνώπιον τοῦ ἀνωτέρω Δικαστηρίου πρὸς συζήτησιν καὶ ἐξαιτούμεθα

Νὰ γίνῃ δεκτὴ ἡ ἀγωγὴ μας.

Νὰ ὑποχρεωθῆ ὁ ἀντίδικος καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως νὰ μᾶς πληρώσῃ δραχμὰς χιλίας διακοσίας πενήκοντα ἑπτὰ (1257) μετὰ τοῦ τόκου αὐτῶν 12 0/0 ἐτησίως ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρουσίας μέχρι πληρωμῆς.

Νὰ καταδικασθῆ εἰς τὰ ἐξόδα καὶ τέλη. Καὶ

Νὰ κηρυχθῆ προσωρινῶς ἐκτελεστὴ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις.

Ἀρμόδιος δικαστικὸς κλητὴρ ἐπιδότω νομίμως τὴν παροῦσαν πρὸς τὸν Κον Βίσαγγελέα τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, καὶ δημοσιευσάτω ὅμοιον τῆς παρουσίας ἀντίγραφον διὰ τῆς ἐν Σύρῳ ἐκδομένης ἐφημερίδος ἡ «Πανόπη».

Ἐρμούπολις τὴν 2 Ἀπριλίου 1877.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Γ. ΓΕΡΑΡΔΟΣ.